

Clavegueres de l'Estat

Jaume Campàs i Fornols

Escriptor i historiador
jcampas@xtec.cat

Nous documents han posat de relleu que els assassinats de Montejurra de l'any 1976 foren el resultat d'un pla clarament planificat des de l'Estat durant el govern d'Arias Navarro –sent aleshores un dels màxims responsables el que fou ministre de Governació, Manuel Fraga Iribarne– amb l'objectiu de fer desaparèixer el Partit Carlí. No fou una baralla entre germans, com es va oficialitzar en els mitjans de comunicació. Aquesta falsedat s'ha deixat que cohabités fins ara a la societat espanyola. Els documents han estat facilitats a l'Euskal Herriko Karlista Alderdia (EKA), el Partit Carlí d'Euskadi, per una persona faltada de salut i que ha preferit restar en l'anonimat. La documentació confirma amb pèls i senyals que l'Estat del govern Arias Navarro va generar un acte terrorista contra la concentració carlina del 9 de maig de 1976 a Montejurra (Navarra) per ser contrària a Joan Carles I.

El 9 de maig de 1976, el Partido Carlista, establert arreu de les Espanyes, es reunia per celebrar la primera concentració carlina a Montejurra al cap de poc d'haver-se mort el dictador Francisco Franco. El moviment carlí ja no era el mateix de la Guerra Civil que va col·laborar a guanyar la guerra al franquisme, amb qui ja tenia fortes dissidències marcades aleshores.

L'hereu legítim dels Borbó-Parma, Carles Hug, que aspi-

rava a la corona d'Espanya i que fou el fundador del Partido Carlista, havia fet un gir cap a posicions socialistes pels nous temps –dins un cristianisme evolucionat– on el tradicional “Déu, Pàtria i Rei” havia estat substituït pel lema: “Socialisme d'autogestió i federalisme” i contemplant el dret de l'autodeterminació dels pobles, ja llavors. A banda, aquesta formació política s'havia destacat des de feia temps en la lluita antifranquista.

Aquell maig de 1976, diverses faccions d'extrema dreta nacional i internacional, subvencionades pel govern encara franquista, amb l'autoanomenada *Comunió Tradicionalista* i en connivència amb la policia d'aleshores i la Guàrdia Civil, van atacar els seguidors de Carles Hug de Borbó-Parma amb armes de foc i garrots expressos, i van ocasionar 2 assassinats i més de 40 ferits.

Avui cal almar una vegada més sobre els silencis de la desmemòria de la transició i posar en valor aquesta documentació nova, no tan sols per denunciar la manipulació d'un magnicidi, sinó perquè un servidor i molts altres fórem testimonis d'aquells fets, tant dels de 1976 com els de 1977, on un gran contingent policial no va deixar accedir a la muntanya de Montejurra per celebrar-hi un acte del carlisme progressista.

A hores d'ara, quan la documentació d'un anònim ha confirmat de manera expressa i oficial que els fets de Montejurra foren un crim d'estat, EKA, juntament amb els portaveus de les forces parlamentàries en Comissió de Relacions Ciutadanes del Parlament de Navarra, demanen que s'aprofundeixi en la veritat i que es repari aquella injustícia d'una vegada per totes.

Quaresma, llum i fosc

Salvador Cristau i Coll

Bisbe de Terrassa
@scristau

Moltes persones identifiquen la quaresma com un temps trist, fosc, un temps de penitència, mancat d'atractiu, perquè d'entrada la penitència no ho és gaire, d'atractiva.

Però la quaresma que acabem de començar dimecres passat amb la imposició de la cendra, i que suposa un camí de preparació per a la Pasqua, no és pas un temps de fosc, perquè es tracta d'acompanyar Jesús en el seu camí cap a Jerusalem, i Jesús és llum, sempre és la Llum.

L'evangeli d'aquest primer diumenge de quaresma ens presenta Jesús en el desert essent temptat pel diable. La temptació és una experiència humana que ell va voler viure com a home, una experiència que en si mateixa no s'ha d'identificar amb el pecat. Ell es va fer home, i com diu la carta al Hebreus: “Ha estat provat en tot, encara que sense pecar” (Hbr 4, 15).

La primera lectura de la missa d'aquest diumenge del llibre del Gènesi presenta la temptació dels primers éssers humans. I si aquella primera experiència va suposar un veritable fracàs per a la humanitat, la de Jesús va ser un triomf que anunciava el que havia vingut a realitzar en el món: alliberar-nos del pecat, donar-nos una nova vida.

L'experiència de la temptació, que és sempre una mentida, una falsa promesa de felicitat, pot servir per enfonsar una persona o, al contrari, per enfortir-la, per fer-la créixer i unir-se així més amb Déu. En definitiva la temptació ens posa en el dilema de preferir-nos nosaltres mateixos, el nostre orgull, el nostre gust, el nostre egoisme o ens pot servir per obrir-nos més a l'amor de Déu, creixent en gràcia i santedat.

I és que la mentida de la temptació i del pecat ens enfonsa en un pou de fosc. Però la Quaresma és un camí que obre la porta a una realitat nova i joiosa. En aquest primer diumenge de quaresma veiem que Jesús ha vençut la temptació, ha apartat el pecat de la vida humana amb què estava relacionat des d'aquell primer pecat original.

El segon diumenge de quaresma se'ns presentarà Jesús transfigurat, manifestat pel Pare com a Fill estimat, ple de llum. I els següents diumenges, al tercer, serà l'anunci d'aquesta nova vida a través del diàleg amb la samaritana tot presentant l'aigua de la vida, una aigua que qui en beu ja no tindrà mai més set. I després encara, el quart diumenge, altra vegada una aigua en la qual el cec de naixement recobra la vista, i amb ella la fe en Jesús, i això és la prefiguració del nostre baptisme. I el cinquè diumenge la resurrecció de Llätzer, amic de Jesús, ens manifesta com el Senyor té tot el poder sobre la vida i la mort. Fins arribar al diumenge de Rams, en què acompanyarem Jesús en la seva entrada triomfal a Jerusalem. Allí, a Jerusalem, ens tornarem a trobar tots, per celebrar i reviuir la seva Pasqua.

LA PROPOSTA ESTEV@

Quaresma

Alexandre Codinach

Diacon
@santestevegr

A partir de dimecres passat (dimecres de Cendra) començàvem la quaresma d'aquest any 2023. La quaresma és un temps fort del calendari cristià, temps de purificació, conversió i d'exercitació cristiana, i això demana un esforç.

Purificació i conversió... proposo agafar la imatge del cotxe que portem a revisar (la ITV) per veure com funcionem nosaltres. Fars: som llum per als altres? Portes: vivim oberts o tancats? Eixugavidres: mirem de tenir una mirada neta? Rodes: quin camí fem a la vida?, anem per bon camí, seguint els senyals adequats?, els companys, familiars, són bons *indicadors* que ens orienten en el camí?, o potser fem marrades, a la vida?/ Vidres: nets, bruts...? Retrovisor: tenim en compte el passat? Motor: el cor, quins sentiments? De ben segur que ens anirà bé tenir aquest imatge del *cotxe/cos/persona* que hem de renovar al llarg de la quaresma.

La quaresma és un temps fort del calendari cristià, temps de purificació i conversió

Mossèn Miquel Àngel Ferrés va escriure la paràbola d'*El tigre i la guineu* que ens pot ajudar a la conversió quaresmal: “Un home jove, en plena boscuria, quedà parat de veure com una guineu portava menjar a un tigre atrapat i ferit que no es podia valdre. L'endemà veié que l'escena es repetia. I així un dia i un altre. Admirat de la solidaritat dels animals, es digué: “La natura és meravellosa, i Déu és bo. Si Déu té tanta cura dels animals, que són inferiors, molt més en tindrà de mi.” I decidí fer-ne l'experiència: s'ajocà a terra, fent veure que estava ferit, i es posà a esperar que alguna persona humana se'n compadís. Però al cap d'uns dies d'esperar inútilment, al límit de les seves forces, decebut d'un Déu que ja considerava injust i cruel, va sentir una veu que li deia: “Si em vols trobar com a Déu bo, i si vols trobar els teus semblants com a germans, deixa de fer de tigre i comença a fer de guineu.” Convertir-se és això: trobar l'harmonia dintre teu –deixant de fer el *tigre*– i fer que aquesta harmonia traspui al teu voltant –començant a fer de *guineu*.”

Quaresma... dejuni? abstinència? Sí, però considerem també el dejuni i l'abstinència que Déu vol de tu i de mi: com ara que deixem de *mossegar* el pròxim en les nostres converses; que no *devorem* ningú menjant-li la fama o els béns; que no fem despeses supèrflues; que les nostres inversions les posem al compte corrent dels pobres; que oferim el nostre temps al qui ens ho demani; que vegem en tota persona, en el pobre i en el que pateix, un germà.

Bona i joiosa quaresma!